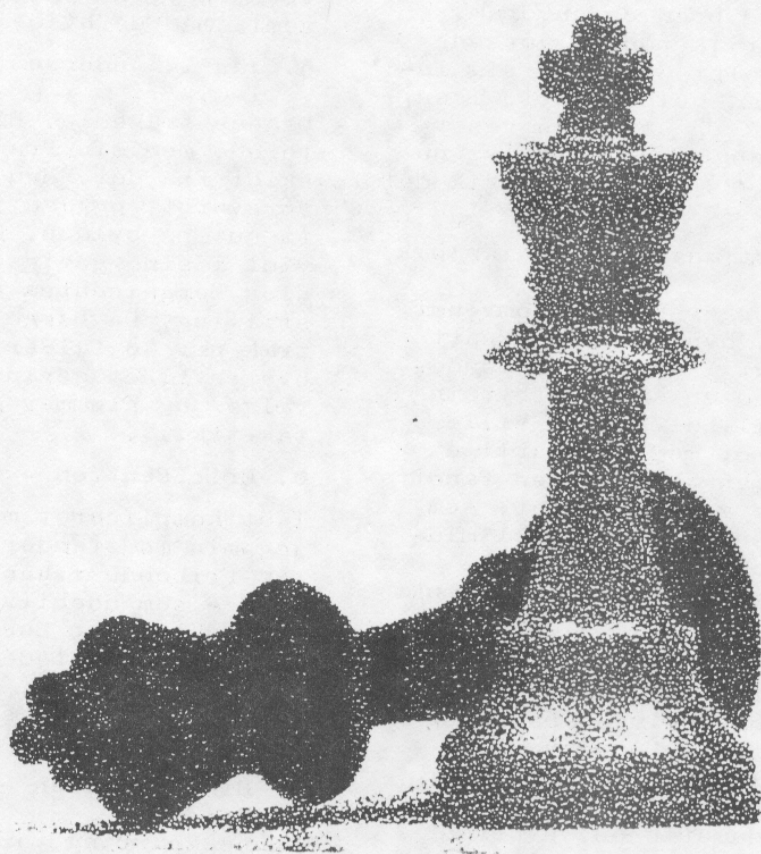

EN PASSANT

1981

NR. 2

1.holdet

I de to indledende runder gik det jo ikke så godt som ventet, så det var med spænding - og en smule nervøsitet - vi imødeså opgøret med ØBRO d.lo.1. ØBRO's hold i dag er af en anden kaliber end det, vi før har reddet henholdsvis stødt ud af 1. division. Det er dog stadig nogle flinke fyre, så vi havde flyttet kampen til om lørdagen, så vi ovenpå strabadserne kunne hygge os med en bid brød og en dram. I sidste øjeblik pådrog Jørgen Jørgensen og Per Grevlund sig influenza, så 2. holdet måtte igen lægge ryg til og aflevere reserver. Men trods afbud burde vi nu ikke tabe $5\frac{1}{2}$ - $2\frac{1}{2}$; men sådan gik det til:

1. Jens Kristiansen - Jens Kølbæk 1-0.

Jens'ernes opgør blev en omvendt orangoutang, hvor centrum snart blev fastlagt i en fransk bondestruktur. Ved en smart afbytning så det ud til, at Kølbæk ville løse problemet med sin dårlige løber (!), men Kristiansen fandt et afgørende springeroffer, som fastholdt den sorte konge i midten udsat for heftigt angreb. Derefter var der ikke mere. Smukt spillet.

2. Bent Sørensen - Allan Poulsen 0-1.

Bent spillede åbningen bedst og fik posi-fordel. Denne var dog ikke mere sikker, end at et par sorgløse træk tillod et kraftigt modstød på damefløjen, hvorved Bents centrumsbastioner faldt sammen - og så var det bal forbi.

3. Mads Reinart - Aage Ingerslev $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

Her skulle vi have haft et helt point! Reinart spillede kongegambit, men i stedet for at fuldføre sin udvikling lod han sig friste til at snappe en bonde med dronningen. Aage havde imidlertid en kraftig gendrivelse parat i form af løberoffer og lækre sager. Reinart var helt på hælene, tænkte

længe og satte så i bar afmagt en løber i slag på h6. Det så smart ud - så smart, at Aage tog remis ved evig skak. Havde han brugt noget mere af sin rigelige betænkningstid, havde han sikkert fundet gevinsttrækket Tf6!

4. Svend Pedersen - Kai Bjerring $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

Begge spillede "safe", men jeg tror ikke, at Kai havde tilbudt remis med de hvide brikker!

5. Jan I. Andersen - Børge Pedersen 1-0.

Dagens tragedie. Børge eksperimenterede med sin franskmænd og slap skidt fra det. Men Børge er sej i forsvaret, og Jan Ivan kunne ikke få hul på bylden. Da han gik for vidt i sine gevinstbestræbelser slog Børge contra og fik gevinststilling. Da Børge så skal lave træk nr. 40 falder han i staver over hvilket gevinsttræk, han skal vælge og glemmer ganske urets tak-tik.....

6. Eric Bentzen - Ole Buch $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

I et kompliceret midtspil tillader jeg min modstander at få en garderet fribonde i håb om en belønning - som udebliver. I gensidig tidnød træffer Buch en forhastet beslutning i stedet for at lade stillingen flyde, og vi afvikler til et slutspil, som jeg lige kan holde sammen på.

7. Dick Sørensen - Erik Pedersen 0-1.

Denne sparring var Dick vist ikke utilfreds med - han havde en revanche til gode, sagde han. Hans bløde opstilling mod kongeindisk voldte dog ingen problemer for Erik, der ved energisk spil tog teten fra start. De sidste minutter op til tidskontrollen bliver brugt til at beregne, hvorledes slutspillet skal vindes, og de sidste 10-15 træk kunne Dick have sparet.

8. Lars Persson - Jes Knudsen 0-1.

Jeg er ikke på det rene med, hvad der egentlig skete i dette parti. Første halvdel var lutter forpostfægtninger, og pludselig manglede Lars en officer. Sidste halvdel var ét stort tidnøddrama, hvor det meste er tabt for efterverdenen.

Efter denne "sæk" skulle det helst gå bedre mod VRS d. 8.2, hvis vi skulle holde os klar af bunden. For første gang kunne vi mønstre fuldt hold, og da Risskov stillede med to reserver i den bløde ende, virkede opgaven ikke uoverkommelig....

1. Erling Mortensen - Jens Kølbæk
1-0.

Gad vide hvad de har fodret Erling med under OL på Malta. Det var i hvert fald en glubsk nykåren IM'er, der kastede sig over Kølbæk. Arme Jens kom slet ikke i gang før han var løbet over ende i smuk offerstil.

2. Bent Sørensen - Bo Jacobsen
0-1.

Intet derimod tydede på sejr til Risskov i dette parti. Det hele munded ud i et remisslutspil, men i tidnød "gik klappen ned" for Bent. Bos frie a-bonde blev ikke blokeret og kunne uhindret slentre i mål. Et højst ærgerligt nederlag.

3. Ernst Larsen - Aage Ingerslev
0-1.

Ernst kom vel til at stå bedst, men solgte så en bonde på a⁴, hvorefter Aage vandt slutspillet uden slinger.

4. Jørgen Jørgensen - Niels Danstrup
0-1.

Igen en unødvendig bolle. I en stilling efter Jørgens smag tilbød Danstrup remis, hvilket Jørgen afslog for derpå at gå ind i en binding med en fordækt mat-trussel på første række. Slut.

5. Torben Kruse - Svend Pedersen
 $\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$.

Et af begge parter korrekt spillet parti, hvor remissen syntes det naturlige udfald.

6. Børge Pedersen - Torben Rosell
 $\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$.

I en Grünfeld lykkedes det Rosell at opløse Børges centrumsovervægt og udligne. Hvad der skete i tidnøden så jeg ikke, men Børge må have fejlet på en eller anden måde.

7. Hans P. Holmgård - Eric Bentzen
0-1.

Min unge modstander spillede åbningen uambitiøst og jeg fik let udligning og snart efter en lille fordel. Holmgård brugte masser af tid uden at finde nogen plan for i sin egen tidnød at begynde et pseudoangreb, som blot svækkede den hvide stilling alvorligt. Det var næsten for let.

8. Per Grevlund - Hans Willumsen
 $\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$.

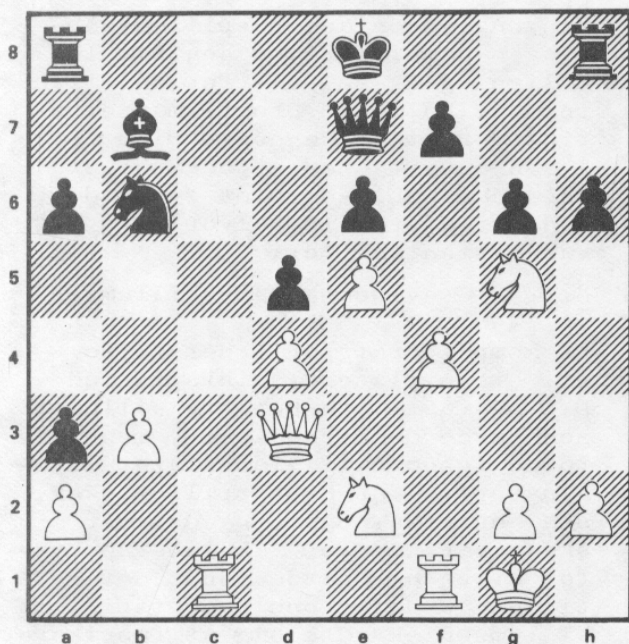
Et kompliceret parti der førte til et kompliceret slutspil med D+L og fastlagte bønder. Willumsen havde den gode løber, men ikke tålmodigheden til langsigtet laveringsspil. Når Hans spiller skak, skal der ske noget, og det der skete var, at Per fik løberne byttet af og nær havde vendt det hele til et vundet dronningslutspil, da Willumsen skyndte sig at fabrikere en evig skak.

Igen et utilfredsstillende resultat: 5-3. Vi var noget slukørede, men ih hvor det hjalp på humøret, da vi hørte, at Kampklubben havde tabt til Evans og var trukket med ned i "dyndet" - den enes død....

EB

Jens Kristiansen - Jens Kølback

d4,b5/e4,Lb7/f3,a6/Le3,e6/Sd2,Sf6
Ld3,d5/e5,Sfd7/c3,c5/Se2,Sc6/f4,
cxd4/cxd4,Sb6/b3,La3/O-O,g6/Sf3,
Sb4/Lc1,Sxd3/Lxa3,b4/Dxd3,bxa3/
Sg5,De7/Tac1,h6

Sxe6,fxe6/Dxg6+,Kd8/f5,Sd7/Dxe6,
Dxe6/fxe6,Sb8/e7+,Kd7/e8=D+,Txe8/
Tf7+,Te7/Txe7+,Kxe7/Tc7+,Sd7/
Txb7,Tc8/Sf4,Tc1+/Kf2,Tc2+/Kg3,
Kd8/Sxd5,Txa2/e6,Te2/Txd7+,Kc8/
Se7+,Kb8/Sc6+,Kc8/d5,a2/d6,a1=D/
41.Tc7+ mat.

Bent Sørensen - Allan Poulsen

c4,g6/g3,Lg7/Lg2,e5/Sc3,d6/e3,c6/
Sge2,Le6/b3,Se7/O-O,O-O/La3,Dd7/
d4,Td8/d5,Lh3/dxc6,Sbxc6/e4,Lxg2/
Kxg2,a6/Dd2,b5/cxb5?,axb5/Lb2,b4/
Sd5,Sxd5/exd5,Se7/a3,Db7/Tfd1,Ta5/
Dxb4,Tb5/Dh4,Txb3/Lc3,Tc8/Lel,Sxd5
Kg1,Tc2/De4,Sf4/Sc3,Se2+/Kf1,Sxc3/
Dxb7,Txb7/Txd6,f5/Tc6,e4/a4,Tbb2/
a5,Ld4/a6,Txf2+/Lxf2,Txf2+/Kel,
Txh2/38.Ta5,e3.
O-1.

Mads Reinert - Aage Ingerslev

e4,e5/f4,exf4/Sf3,d5/exd5,Sf6/
Lb5+,c6/dxc6,Sxc6/d4,Ld6/De2+,Le6/
Sg5,O-O/Sxe6,fxe6/Lxc6,bxc6/O-O,
Dc7/c4,c5/Sc3,f3/gxf3,cxd4/Dxe6+,
Kh8/Sb5,Lxh2+/Kh1,Dc5/Kxh2,Te2+/
Dc7/c4,c5/Sc3,f3/gxf3,cxd4/Dxe6+,
Kh8/Sb5,Lxh2+/Kh1,Dc5/Kxh2,Te2+/
1/2-1/2.

Dc7/c4,c5/Sc3,f3/gxf3,cxd4/Dxe6+,
Kh8/Sb5,Lxh2+/Kh1,Dc5/Kxh2,Tae8/
Dh3,Te2+/Kh1,Se4/Lh6,De5? (Tf6!)/
fxe4,Dxe4+/Kg1,Dg6+/Kh1,De4+/Kg1.
1/2-1/2.

Svend Pedersen - Kai Bjerring

e4,Sf6/Sc3,d5/exd5,Sxd5/Lc4,Sb6/
Le2,Sc6/Sf3,e5/O-O,Ld6/d3,O-O/
a4,Lf5/Le3,Sb4/Se4,S6d5/Ld2,Sc6/
c3,h6/b4,Sce7/Db3,Lxe4/dxe4,Sf6/
Dc2,a5/Tfd1.
1/2-1/2.

Jan I. Andersen - Børge Pedersen

e4,e6/d4,d5/Sd2,b6/c3,Sf6/e5,Sfd7
f4,c5/Sdf3,Le7/Ld3,La6/Lxa6,Sxa6/
Se2,Sc7/O-O,O-O/g4,f5/exf6 e.p.,
Sxf6/Se5,Ld6/Sg3,De8/a4,cxd4/
cxd4,Sa6/Ld2,Tc8/De2,Sb4/Lxb4,Lxb4
f5,exf5/Txf5,g6/Tf2,Sd7/Txf8+,Lxf8
a5,Sxe5/dxe5,De6/axb6,Lc5+/Kg2,
Lxb6/Td1,Tc4/h3,Tf4/Tf1,Txf1/
Sxf1,Ld4/b3,Dxe5/Dxe5,Lxe5/Se3,d4
Sc4,Lf6/Kf3,Kf7/Ke4,Ke6/Sd2,Kd6/
4o.Kd3.
1-0 (Tid)

Eric Bentzen - Ole Buch

d4,Sf6/c4,g6/Sc3,Lg7/g3,d6/Sf3,
O-O/Lg2,Sc6/O-O,a6/h3,Tb8/e4,Sd7/
Le3,b5/cxb5,axb5/Tc1,Sa5/b3,c5/
dxc5,dxc5/Dc2,c4/Tfd1,b4/Sa4,c3/
Lf4,Ta8/Se5,De8/Sxd7,Lxd7/Sb6,Ta7
Sxd7,Txd7/e5,e6/De4,Txd1+/Txd1,
De7/Td6,Tb8/Dd4,Dc7/Td7,Sc6/Lxc6,
Dxc6/Dd6,Dc8/Tc7,Df8/Dc6,De8/Dc4,
h6/h4,Dd8/Dc6,g5/Td7,Dc8/Tc7,Dd8/
Td7,Dc8/Tc7,De8/hxg5,Dxc6/
41.Txc6,hxg5/Lxg5,Lxe5/Le7,Tb7/
Tc8+,Kh7/Lf8,Ta7/Lxb4,Txa2/Tc4,
c2/Ld2,Ta3.
1/2-1/2.

Dick Sørensen Erik Pedersen

d4,d6/c4,g6/Sf3,Lg7/Sc3,Sc6/e3,e5
Le2,Sge7/d5,Sb8/e4,Sd7/Lg5,a5/
Dd2,h6/Lxe7,Dxe7/O-O-O,Sc5/Kb1,f5
Ld3,O-O/Lc2,Ld7/h4,b5/cxb5,a4/
h5,g5/exf5,Lxf5/Lxf5,Txf5/Thel,
Dd7/Dc2,Tf4/Dg6,g4/Sg5,hxg5/h6,
Df5+/Dxf5,Txf5/hxg7,Txf2/Te2,Txe2
Sxe2,Kxg7/Sc3,Tf8/Te1,Tf2/g3,Kg6/
Se4,Txb2+/Kxb2,Sd3+/Ka3,Sxel/
Sxd6,Sc2+/Kxa4,Se3/Se4,Sxd5/
Dc7/c4,c5/Sc3,f3/gxf3,cxd4/Dxe6+,
Kh8/Sb5,Lxh2+/Kh1,Dc5/Kxh2,Te2+/
1/2-1/2.

Ka5, Kf5/Sc5, e4/41. Sa6, e3/Sxc7, Ke5
Sxd5, Kxd5/b6, e2/b7, e1=D+/Kb6, Db4+
Kc7, Dc5+/Kd8, Db6+/Kc8, Dc6+/Kb8,
Kd6/Ka7, Da4+/Kb6, Db4+/Ka7, Kc7.
0-1.

Lars Persson - Jes Knudsen

Sf3, g6/g3, Lg7/Lg2, c5/0-0, Sc6/c3,
d6/d4, Db6/dxc5, Dxc5/Sa3, Sh6/Sg5,
0-0/Le3, Da5/Db3, Sg4/Sc4, Dc7/h3,
Sxe3/Sxe3, h6/Sd5, Da5/Sf3, Le6/
Tfd1, Dc5/Sel, Kh7/Sd3, Da5/S3f4, Lc8
a4, Dd8/Se3, h5/Le4, e5/S4g2, f5/Lb1,
f4/Dc2, Dg5/Txd6, fxe3/Txg6, Df5/
Txc6, bxc6/Dd1, e4/f3, Dg5/Dd6, Td8/
Lxe4+, Kh8/Df4, Dxf4/Sxf4, Td2/Sg6+,
Kg8/Se7+, Kf7/Sxc6, Lb7/Kf1, Lxc6/
4o.Lxc6, ???

Her gik det over stok og sten.
Ingen af spillerne noterede, men
til slut tabte Lars.
0-1.

Erling Mortensen - Jens Kølbæk

e4, e5/Sf3, Sc6/Lb5, Sge7/0-0, g6/
d4, exd4/Sxd4, Lg7/Le3, 0-0/Sc3, d6/
Tel, Ld7/Lc4, Se5/Le2, Dc8/Dd2, Te8/
f4, Sg4/Lxg4, Lxg4/f5, gxf5/Lh6, Le5/
exf5, f6/Txe5, dxe5/Se4, exd4/Sxf6+,
Kf7/Sxg4, Sxf5/Tf1, Ke6/Txf5, Kxf5/
Df4+, Ke6/De5+, Kd7/Dd5+, Ke7/Lg5+,
Kf8/Df3+, opg.
1-0.

Her mangler desværre Bents parti
mod Bo Jacobsen.

Ernst Larsen - Aage Ingerslev

d4, d5/c4, dxc4/Sf3, Sf6/e3, e6/Lxc4,
a6/a4, Sc6/Sc3, Lb4/0-0, 0-0/De2, Sa5/
La2, c5/Td1, Ld7/d5, exd5/Lxd5, Dc7/
e4, Tae8/Ld2, Lg4/Tac1, Sc6/Dd3, Lxf3
Dxf3, Sd4/Dd3, Sg4/f4, De7/Tf1, Sf6/
Tcel, Dd7/Lc4, Td8/Sd5, Sxd5/Lxd5,
Dxa4/Ta1, Dc2/Dxc2, Sxc2/Lxb4, cxb4/
Tac1, Se3/Tfel, Sxd5/exd5, Txd5/
Tc7, Td2/Txb7, Txb2/Ta1, Tc8/h3, h5/
Txa6, Tcc2/Ta8+, Kh7/Txf7, Txg2+/
Kf1, Th2/Kg1, Tbg2+/41. Kf1, b3/f5, b2
Tb7, Tc2/Kg1, Thd2.
0-1.

Torben Kruse - Svend Pedersen

d4, d6/Sf3, g6/g3, Lg7/Lg2, Sf6/0-0,
0-0/c4, c6/Sc3, Lf5/Sh4, Le6/Dd3, Sa6/
a3, Dd7/Td1, Lh3/Lh1, e5/dxe5, dxe5/
Dxd7, Lxd7/Sf3, Tfe8/Lg5, Lf5/Td6,
Se4/Sxe4, Lxe4/Tad1, Lc2/Tc1, Lf5/
b4, Sc7/Le3, Se6/Sh4, Lg4/Lf3, Lh3/
Lg2, Lxg2/kxg2, Ted8/Tcd1, Kf8/Sf3,
Txd6/Txd6, Ke7/Td1, h6/a4.
 $\frac{1}{2}-\frac{1}{2}$.

Børge Pedersen - Torben Rosell

d4, Sf6/c4, g6/Sc3, d5/Sf3, Lg7/Lg5,
c6/e3, Se4/Lh4, Da5/Sd2, Sxc3/bxc3,
Dxc3/cxd5, Da5/dxc6, Sxc6/Lc4, 0-0/
0-0, e6/Tb1, Dc7/De2, b6/Se4, Lb7/
Tfcl, Tac8/Lg3, e5/De1, De7/dxe5,
Sxe5/Lxe5, Lxe5/Sg3, Tc5/Lf1, Tfc8/
Txc5, Dxc5/Tb5, Dd6/Db1, Lg7/h3, Dc6
Tb4, Dcl/Dd3, Dc2/Dd7, Dc7/Dg4, Dcl/
Kh2, Le5/f4, Lg7/Dd7.

Børge fik i tidnøden ikke noteret
og tabte efter endnu 6 træk.
0-1.

Hans P. Holmgård - Eric Bentzen

e4, e5/Lc4, Sf6/d3, c6/Sc3, d5/Lb3,
Le6/Sf3, Sbd7/Lg5, Dc7/0-0, Ld6/De2,
0-0/Tael, Tfe8/Lxf6, Sxf6/Sg5, Lg4/
f3, Ld7/Kh1, h6/Sh3, Da5/Sf2, Le6/
a3, Tad8/Scd1, Sd7/Se3, Sf8/g4, dxe4/
dxe4, Lxb3/cxb3, Se6/b4, Dc7/Sf5, Le7
Td1, Lg5/h4, Lf4/Sd3, g6/Se3, De7/
Sg2, Lg3/h5, gxh5/gxh5, Dg5/f4, exf4/
Sc5, Sd4.
0-1 (tid)

Partiet Per Grevlund - Hans Wil-
lumsen mangler.

Jørgen Jørgensen - Niels Danstrup

Sf3, d5/b3, c5/Lb2, Sc6/d4, Sf6/g3,
Lg4/Lg2, e6/0-0, cxd4/Sxd4, Lc5/Sxc6,
bxc6/c4, 0-0/Dc2, Lf5/Dcl, Tc8/Sc3,
De7/Df4, Lg6/Tac1, La3/Lxa3, Dxa3/
Tfd1, Tfd8/Dd4, De7/cxd5, cxd5/Sb5,
a6/Sa7, Tc7/Sc6, Da3/Tc5, Tdc8/Tdcl,
Lf5/Se7+, Kh8/Sc6, Txc6/Txc6, Dxc1+.
0-1.

2.holdet

Kampen i 3. runde mod Randers var et topopgør og således meget afgørende. Efter det overraskende nederlag til Vejgård i 2. runde skulle vi meget gerne "hænge på" i toppen også efter kampen mod det stærke og homogene Randers-hold. Men da vi forlods havde Erik Pedersen og Bent Christensen låst grundet spil på førsteholdet, var optimismen noget begrænset. Tilmed fik vi så afbud fra Sigaard - som reserver var Jørgen Hansen, Orla Pedersen og Tommy Nielsen med. I toget fik de fem sidste på holdet (ihukommende de fem nuller mod Vejgård!) mange "fine" vink om, at alt hvad de scorede ville være en overraskelse. Det var åbenbart en medicin, der hjalp, for jeg skal love for, at de overraskede! Det blev efter en helhjertet indsats til en meget overraskende sejr på 4.5 mod 3.5 - og dermed var vi tilbage i toppen. Lidt om de enkelte kampe:

1. Lars Persson - Arne Christensen. 0-1

Persson spillede som han plejer og fik en god stilling, og i forsøgene på at vinde gik der en bonde tabt. Stillingen var dog nok stadig til at holde, men en begyndende tidnød gjorde, at der røg en officer og dermed partiet. Lars spiller nok for lidt til at være i god kamptræning.

2. Finn Thorsen - P.E. Nørgaard $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

Jeg spillede Pirc mod den meget solide Thorsen og fik ret hurtigt (men ikke uden brug af kostbar betænkningstid) en dejlig stilling med de sorte brikker. I forsøgene på at finde en afgørende plan gik endnu mere tid, så jeg valgte at forsøge mig med et remistilbud, hvilket blev modtaget. Da var jeg ikke helt tilfreds med stillingen, der dog nok var remis. (Som holdkaptajn bliver man fredeligere - eller fornuftigere?)

3. Henrik Holmsgaard - Oluf Øe $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$

Henrik fik en stilling med masser af initiativ på kongefløjen, og det så faktisk lovende ud. Imidlertid kunne Henrik ikke finde noget afgørende mod sin ikke ufarlige modstander, og pludselig (jeg nåede ikke at se hvordan, men det var vist noget med gentagne trusler mod dronningen) havde de taget remis.

4. Svend Åge Madsen - Ole Nielsen 0-1.

Et dejligt og overraskende point! Efter åbningen var jeg ikke alt for glad for Oles stilling, idet hans dronningfløj ikke var holdbar. Men Ole spillede fornuftigt og afventende, til modstanderens dronning havde vovet sig for langt væk fra kongefløjen. Så kom dronning, løber, tårn og fribonde pludselig farende, og Svend Åge blev sat dundrende mat på smuk og original vis. Når bolden triller for Ole, er han bestemt farlig!

5. Niels Jacobsen - Erling Møller Nielsen. 1-0.

Niels spillede for tredje gang i år sin specialvariant mod fransk og slap fint fra det mod sin stærke modstander. På et tidspunkt var han meget hårdt presset (og begge parter i tidnød), men han holdt godt fast i den materielle fordel og vandt sluttelig en officer i tidnøden. Her spiller Niels modsat så mange andre godt og sikkert. Et fortjent point.

6. Leo Steffensen - Jørgen Hansen $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

Jørgen fik sin debut i år mod en meget stærk modstander. Ret hurtigt fik modstanderen bygget et afgørende kongeangreb op - men i voldsom tidnød så han syner angående Jørgens modchancer og glemte at bytte et sæt tårne! Herefter måtte han skyndsomt tage remis ved evig skak. Et usandsynligt heldigt halvt point, men de tæller også - og vi har da vist også nogle stykker til gode!

7. Orla Pedersen - Steen Juul
Mortensen. 0-1.

Partiet var ret hurtigt færdigt, idet Orla spillede alt for passivt mod unionens formand. Den skarpe og præcise spillestil i 3. div. passer ikke Orla godt. Her forsøgte han et skarpt modspil og mistede hurtigt et par bønder. Der var ellers muligheder i den komplicerede stilling.

8. Jens Martin Hansen - Tommy
Nielsen. 0-1.

Tommys parti var det sidst afsluttede og Tommy kom således i sin debutkamp til at sikre os sejren! Det bliver nok ikke sidste gang, han kommer i den situation. Sejren var i øvrigt helt fortjent, et resultat af solidt og velovervejeth spil, krydret med en smuk kombination da lejligheden var der. Modstanderen stillede sig i en Sämisch truende op på kongefløjen, men Tommy tillod aldrig angrebet at blive farligt og satte selv efter fornøden forberedelse gang i sine brikke på dronningfløjen. I den meget fine stilling kom kombinationsmuligheden af sig selv, og Tommy kunne afvikle til et slutspil med flere bønder i overvægt. En debut, der lover godt for fremtiden.

Med sejren over Randers var vi overraskende på en delt førsteplads med 14 points. Det samme havde dog Randers, VRS og Brabrand. I 4. runde skulle vi forsvare toppositionen mod et andet tophold, nemlig Brabrand. På forhånd frygtede jeg ikke denne kamp, men da vi pludselig skulle afgive Erik og Persson til førsteholdet, og Sigaard og Ole Nielsen meldte afbud, så det pludselig ikke så lovende ud. Som reserver (hele fire!) havde vi Henrik Lunden, Jørgen Hansen, Orla Pedersen og Tommy Nielsen.

Kampen blev spillet dagen efter 1. holdets kamp mod ØBRO, og holdkaptajnen var endnu mærket af natens udskejelser i forbindelse med nederlagsfesten, så noget er nok undgået hans opmærksomhed; men her er mit indtryk af kampene:

1. Flemming Hundebøll-P.E. Nør-
gaard. 0-1.

Min sejr skyldes i første række Helle, der inden kampen satte liv i de slumrende kræfter med en Gammel Dansk! Min modstander stillede sig truende op med lang ro-kade og bondestorm på kongefløjen mod min Pircopstilling. Midtvejs holdt han dog lidt igen, så jeg kunne komme til fadet på den anden fløj. Her var jeg dog allerede i tidnød, og da et fortsat angreb ville kræve ofring af et par bønder til uklar stilling, overlod jeg afgørelsen til min modstander ved at tilbyde remis (man bliver fredelig osv.). Tilbudet blev afslået - og bønderne ofret. Heldigvis løb min modstander sur i varianterne, og det der skulle have været tårn, løber og to forsamlede fribønder mod dronning blev forvandlet til et minus på to bønder. Et ikke uheldigt point!

2. Bent Christensen - Hans Rasmus-
sen. $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

Bents parti var gennem mange omskiftelser, inden det blev remis. Først stod Hans formidabelt, men slog så på b2. Derefter troede jeg, at Bent havde chancer, men den farlige Brabrandspiller fik klar gevinststilling med to samlede fribønder i centrum. Et sidste "horn" fra Bents side (det var noget med et tårn, der ikke kunne slås p.g.a. pat) blev ikke opdaget, og det hele endte med, at Hans skulle forsøge at føre en f-bonde igennem i et tårnslutspil. Det forsøgte han så i nogle timer..... Godt kæmpet af Bent, men lidt unødvendigt at vi skulle igennem så mange sindsbevægelser.

3. Allan Lind - Henrik Holmsgaard
 $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

Da jeg så stillingen i partiet første gang, havde Henrik vundet en bonde og så ud til at være i færd med at afgøre partiet. Der var dog visse vanskeligheder med damen. Efter eget udsagn tænkte Henrik meget længe i denne stilling, men trak så i de næstfølgende træk a tempo. Herefter turde han ikke afslå remis. Det skal jeg ikke kritisere, men jeg mener

at Henrik generelt bør have mere selvtillid, idet de fleste af hans modstandere næppe er så solide som han selv: styrkeforskellen viser sig jo længere man spiller! Henrik bør derfor ikke forcere spillet, men spille lange partier.

4. Niels Jacobsen - Jesper Lahn
Rasmussen. $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

Niels tullede meget rundt med en enkelt officer i åbningen og havde noget besvær med at få rokeret. I midtspillet var han to bønder bagud. Heldigvis var hans modstander i tidnød (Niels også) og tilmed meget nervøs, så det lykkedes Niels at vinde den ene bonde tilbage. Det hele endte med et tårnslutspil med to bønder mod tre, som modstanderen på holdlederens initiativ straks gav remis. Pænt af dem, selv om stillingen nok var remis (jeg havde ikke givet lov til det!).

5. Gert Sørensen - Henrik Lunden
 $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

Henrik vendte tilbage til skakken med en glimrende indsats - i ni tiendedele af partiet! Godt og energisk åbningsspil førte til en aktiv stilling, der gav en bonde i udbytte. Med tårne og ligefarvede løbere skulle dette være nemt vundet, men ak! Henrik spillede skødesløst og pludselig var remisen en kendsgerning. Det var virkelig synd, men også en vundet stilling skal jo vindes.

6. Jørgen Hansen - Svend Åge Lind
0-1.

Dette var dagens største sløseri. Jørgen fik en meget aktiv og behagelig stilling. Men hver gang han skulle til at udmønte den i materiel fordel, overså han ganske modstanderens chancer. På et vist tidspunkt angreb han bonde-a7 med to tårne, dronning og springer og garderede ikke sin egen kongestilling. Dette indbragte en velfortjent straf - helt unødvendigt. Det er set (og sagt) før, at Jørgen spiller som om modstanderen ikke skulle trække hver anden gang, hvilket fører til en farlig undervurdering af modstanderens chancer. Det går ikke i 3. div.

7. Flemming Bøgh Sørensen - Orla Pedersen. 1-0.

Orla havde en udmærket stilling og var godt i gang med at slå modstanderens kongestilling i stykker. Så byttede han imidlertid de sortfældede løbere af, hvilket var det eneste han ikke måtte gøre. Derefter var det spil til ét mål: Orlas kongestilling. Det var ærgerligt, men standarden i 3. div. er efterhånden så høj, at fejlbedømmelser af den art straffes prompte.

8. Tommy Nielsen - Jørn Ludvigsen
 $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$.

Tommy spillede igen et udmærket parti, hvor jeg en overgang troede, at han ville vinde en bonde. Det blev det ikke til, men i et vanskeligt dronningslutspil holdt Tommy hovedet koldt og holdt let remis. Han spiller efterhånden meget sikkert og synes at være helt uden nerver, så mon ikke han er fast mand på holdet næste år.

Slutresultatet blev altså et knebent nederlag, hvilket bragte os ned på en delt fjerdeplads. Der er dog ikke langt til toppen, så det kan nås endnu. I næste runde er der topopgør med VRS, og hvis holdkaptajnen for førsteholdet, Erik Pedersen, kan få styr på tropperne så han selv kan stille op for os, skulle muligheden for en sikker sejr være til stede. Det er også nødvendigt, da førende Randers nok vinder en kæmpe-sejr over Sct. Jørgen.

Poul Erik Nørgaard.

N.B.

Kaptajn Nørgaard fik ret i sine spådomme om udfaldet af 5. runde. Randers vandt en kæmpesejr $7\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$, men det samme gjorde vi mod et svækket VRS-hold, så vi er stadig kun $1\frac{1}{2}$ point efter Randers - og VRS er hægtet af.

RED.

..... at hedde LARSEN !

At dette kan medføre sære hændelser, selv så langt væk som på Philippinerne, er det følgende et bevis på.

I 1976 (?), medens Interzoneturneringen blev spillet, kom jeg syg i land fra mit skib i Manila. Jeg var knap nok kommet ned i køjen på hospitalet, før læger og medpatienter kom rendende for at få at vide, om jeg var i familie med en vis Larsen, der synes at have gjort dette gode danske navn kendt i det vidtstrakte ørige. Jeg måtte naturligvis forklare dem, at Larsen var et såre almindeligt navn i Danmark, så almindeligt som - nåh ja - Torre derude.

I denne periode skete der jo store ting i philippinsk skak. Torre var blevet Asiens første GM, og man arrangerede for første gang interzoneturnering. Da jeg var kommet lidt til hægterne, kørte jeg ind til Manila for at overvære turneringen og se alle girafferne. Da jeg nåede frem, var det uheldigvis samme dag, som alle højere læreanstalter åbnede, og alle de unge mennesker havde været inde og blive immatrikulerede, som det vist hedder, og ovenpå den oplevelse skulle de alle til skak. Ved spillestedet var der en kø rundt flere gadehjørner af unge mennesker, der ville ind. Det styrkede jo interessen, at Torre spillede med, dog uden at klare sig særlig godt, som bekendt.

Jeg fik fat i en af de mange officials, skakspillere fra de lokale klubber, og spurgte, om det var muligt at komme ind. Han pegede ud over menneskemasserne, og lod mig forstå, at det var helt ugørligt. Jeg forklarede, at jeg var kommet hele den lange vej fra Danmark for at overvære turneringen - det var ikke helt løgn - men det afficerede ham ikke det fjerneste. Jeg ved ikke den dag i dag, hvor jeg fik den indskydelse fra, men jeg tilføjede: "and my name is Larsen." - og det er slet ikke

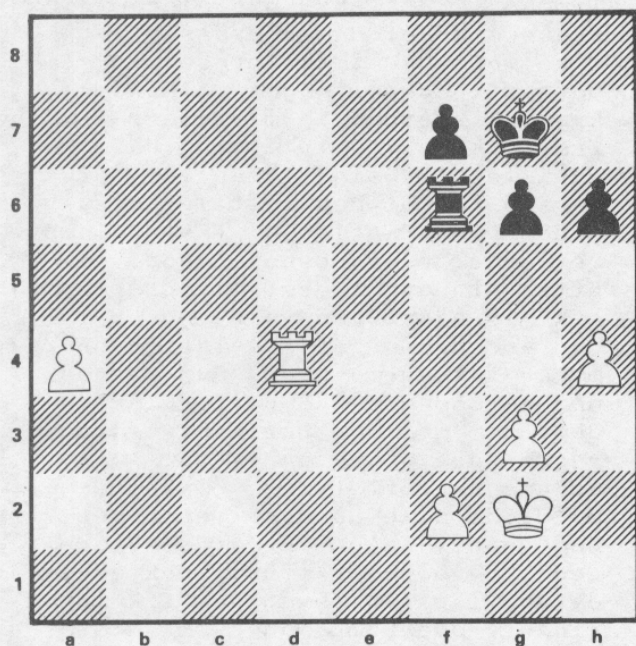
løgn. Så skete der noget. Gutten stod omgående tre tommer mere end ret, og sagde med ærefrygt i stemmen: "This way, Sir" og ledte mig ad mærkelige stier ind i spillelokalet, hvor jeg blev anbragt på anden række, lige bag det russiske hjælpe-team af psykologer, kokke, massører osv. med samt GM Timman og Spasskys nye elegante franske kone. Samme Spassky var ikke mere den tætklippede pæne borger i dobbeltradede folkedemokratisk kostume, som vi så på TV fra Reykjavik i 1972, men havde udviklet (?) sig til en langhåret person iklædt den vestlige dekadences moderigtighed af storblomstret skjorte og cowboybukser. Efter at have lodset mig på plads, gik min svært benovede ven op i den anden ende af lokalet, hvor mange tilskuere stod. Han pegede ned på anden række og forklarede dem, at "der sad Larsen", og det gjorde jeg, bleg og elendig efter en omgang sort tyfus. Omgående myldrede alle de unge mennesker ned gennem salen for at se "Larsen", og der var stort spektakel og uro i salen, hvad der fik ingen ringere end Campomanes til at gå frem på scenen og forlange ro i lejren. De troede vist virkelig, at jeg var "Larsen", og det er synd for Bent, for jeg er ikke nær så pæn som han, og jeg spiller da slet ikke så godt skak. I alle fald skete der det, da jeg noget senere stod ude i foyeren og betragtede stillingen på et af demonstrationsbrætterne, uden at forstå ret meget af det, at en ung student nærmest kom krybende hen over gulvet og med bævende stemme spurgte, hvad jeg troede Polugajevskij nu ville trække i den højst komplicerede stilling mod Uhlmann. Og det er jo ikke så let at svare på, når man bare er

Medlem no. 35
Arne Larsen.

Slutspil

Vi fortsætter artiklen fra sidste nummer med endnu et instruktivt tårnslutspil til opbyggelse for juniorer og de svage sjæle, som ikke fik studeret det sidst de forkludrede et vundet tårnslutspil.

Hvid trækker

Diagramstillingen er fra det 34. og sidste matchparti mellem Aljechin og Capablanca, 1927. Aljechin vandt den hvide stilling og blev dermed ny verdensmester. Tårnslutspil af denne art, hvor den ene part har en fjern fribonde, hører til de hyppigst forekommende, og Aljechins gevinstføring er et skoleeksempel på, hvorledes den slags skal spilles. Dette slutspil er ikke spækket med lækre og overraskende pointer; det viser den håndværksmæssige side af skakspillet, den teknik der giver flere points end timers terperi med åbningsteoriens døgnfluer. Ingen har fundet "teoretiske nyheder" i dette slutspil, og det vil heller ikke ske. Gevinstplanen er enkel, men kræver omhu og akkuratessse. Hvid vinder

ikke ved at tvinge bonden frem til a8 - det kan nemlig ikke lade sig gøre mod bedste forsvar. Afgørende er derimod truslen om at føre den frem. Sorts konge og tårn tvinges til en passiv blokadestilling foran a-bonden. Der ved lades de sorte bønder på kongefløjen i stikken, så hvids konge og tårn uden at bekymre sig om a-bonden kan gå på røvertogt og sikre sig afgørende materiel overvægt på kongefløjen. A-bonden ofres altså i den bedre sags tjeneste.

Lad os se Aljechin demonstrere lektien:

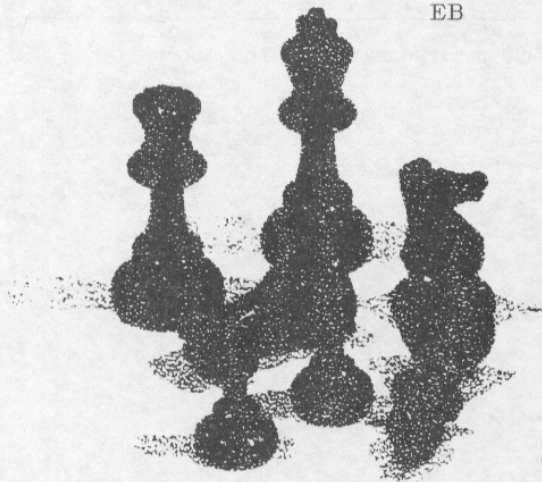
1.a5! Tårnet hører til bag fri-bønder! 1.-,Ta6 Tf5 2.Ta4 er direkte dårligt. Fribonde skal blokeres så hurtigt som muligt. 2.Ta4 Dækker og understøtter det hvide håb og stiller sort over for truslen om en kongevandring til b5, hvorpå bonden vil koste det sorte tårn. Dette kunne måske bæres, hvis sort i mellemtiden kunne nå at etablere en fribonde på kongefløjen, men dertil er den hvide bondestilling for uangribelig. 2.-,Kf6 3.Kf3,Ke5 4.Ke3,h5 Dermed synes hvids drømme om indtrængen til b5 at være gået fløjten. Kunne sort opretholde oppositionen, kunne han til evig tid forhindre hvid i at trænge frem med kongen; men her ses betydningen af tårnstillingen bag fri-bonden: tårnet har bevægelsesfrihed til at lave ventetræk i modsætning til det sorte tårn, der ikke kan forlade sin post, da a-bonden så ville avancere. Når sort har opbrugt sine bondetræk, må kongen opgive oppositionen, og hvid går frem. 5.Kd3,Kd5 6.Kc3,Kc5 7.Ta2! Nu må kongen flytte sig. Bonde-træk slipper hurtigt op - prøv selv. 7.-,Kb5 8.Kd4 Hvid kaster sig over den forladte kongefløj. At opretholde drømmen om at nå til b5 gik ikke an f.eks. 8.Kb3, Tf6! 9.a6?,Tf3+ 10.Kb2,Txf2+ og sort vinder sågar. 8.-,Td6+

Bondeslutspillet efter Txa5 er naturligvis tabt. Nu bytter tårn og konge rolle som blokadebrik. Tømmelfingerregelen er, at kongen er bedre egnet til såvel at blokere som understøtte fribønder.

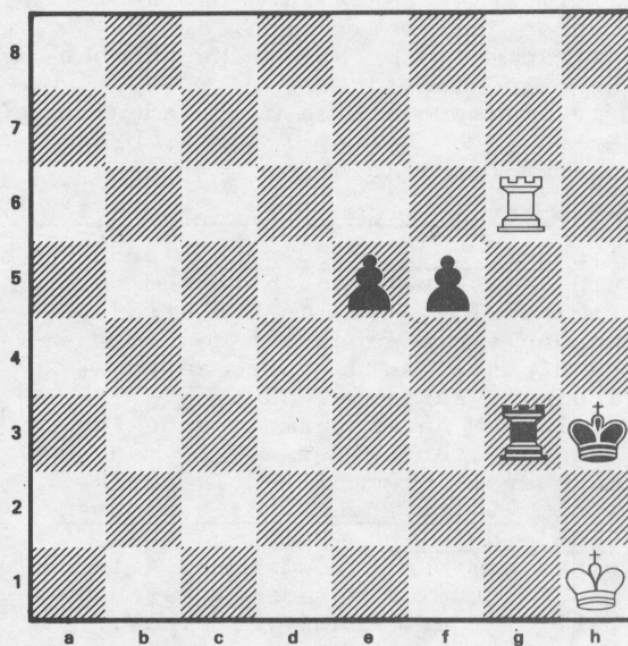
9.Ke5,Te6+ 10.Kf4,Ka6 11.Kg5,Te5+ Sort kunne vælge at dække sin f-bonde ved at stille tårnet på 7. række, men hvid spiller Kf6 fulgt af Te2-e7, og bønderne falder. 12.Kh6,Tf5 13.f4? Aljechin overser en hurtigere afgørelse. Efter 13.Kg7! ville sort komme i trækvang og miste f- eller g-bonden: 13.-,Tf3 14.Kg8 tempo-træk Tf6 15.Kf8,Tf3 16.Kg7,Tf5 17.f4 og sort er færdig. 13.-,Tc5! Nu går Kg7 ikke p.g.a. Tc3 14.Ta3,Tc7 15.Kg7,Td7 Nu er manøvren Kf6-Te2-Te7 uden effekt, da sort spiller tårnet til 3. række, slår på g3 og samtidig dækker sin g-bonde. 16.f5!,gxf5 Tvunget. De isolerede bønder er nu et let bytte. 17.Kh6,f4 Ellers får hvid endnu en fribonde. 18.gxf4,Td5 19.Kg7,Tf5 20.Ta4,Kb5 21.Te4! Nu er tiden inde - a-bonden har opfyldt sin mission. 21.-,Ka6 Straks Kxa5 går ikke p.g.a. Te5+. 22.Kh6,Txa5 Eller Kb7 23.Te5,Txf4 24.Kg5!,Tf1 25.Kxh5,f5 26.Kg5,f4 27.Tf5,f3 28.Kg4 og hvid vinder smertefrit. 23.Te5,Tal 24.Kxh5,Tg1 25.Tg5,Th1 26.Tf5,Kb6 27.Txf7,Kc6 28.Te7.

Det hemmelige træk. Den sorte konge er afskåret, og hvid får ny dronning. Capablanca opgav inden partiets genoptagelse. Aljechin var ny verdensmester.

EB

pas
på
pat

Diagramstillingen er fra partiet Bent Christensen - Hans Rasmussen. Brabrand-spilleren har netop slået hvids sidste bonde på g3, og Bent prøver den sidste finte: 40.Te6,e4?? Hans Rasmussen var ikke i tidnød. Ethvert tårntræk langs 3 række vinder naturligvis. 41.Txe4! Tårnet kan ikke slås p.g.a. pat. Stillingen er remis. Sort forsøgte sig med 41.-,Ta3 42.Tel men måtte efter mange, mange træk give remis.

KASPAROV på vej

Hvem følger ikke den nye sovjetiske storsjerne, Kasparov, med spænding og interesse? I en alder af 17 år er han allerede blandt verdens allerstærkeste, og dertil kommer den lækre måde han banker sine modstandere på. Her et par smagsprøver fra olympiaden på Malta, hvor han spillede 4. bræt på det russiske hold.

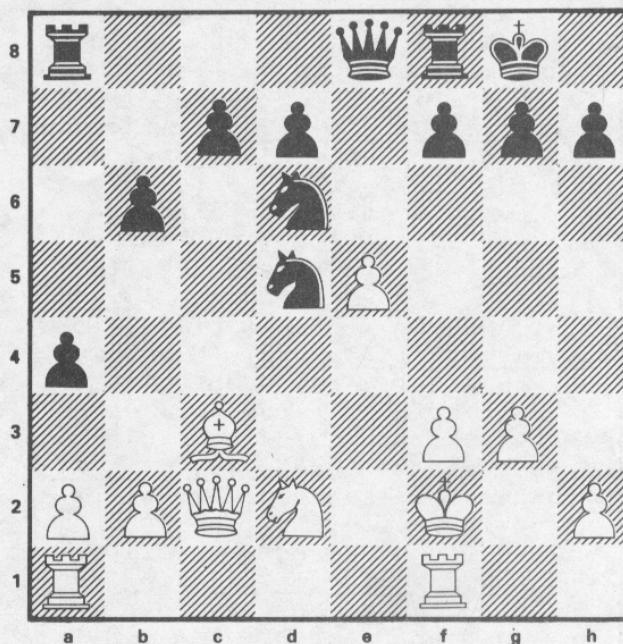
Kasparov - Marjanovic, Jugoslavien

1.d4,Sf6 2.c4,e6 3.Sf3,b6 Dronningindisk betegnes ofte som en remisåbning, men man har efterhånden flere gange set den forvandlet til en dynamisk angrebsåbning i Kasparovs hånd. 4.g3 Ved junior-VM så man ham anvende Petrosjans fortsættelse 4.a3 med en mere dronninggambit-agtig udvikling. 4.-,Lb7 5.Lg2,Le7 6.O-O,0-0 7.d5,exd5 8.Sh4 Polugajevskis nyhed som han anvendte med held mod Korchnoi i deres 12. matchparti i fjor. Kendt var 8.Sd4. 8.-,c6 9.cxd5,Sxd5 10.Sf5,Sc7 I førortalte parti spillede Korchnoi Lc5. Marjanovics forsøg synes heller ikke at du. 11.Sc3,d5 12.e4 Stillingen skal selvfølgelig åbnes i angrebets interesse. 12.-,Lf6 13.exd5,exd5 14.Lf4,Sba6 De sorte officerer står kluntet. Bonden er givet godt ud - bl.a. skal sort passe på trækket Sd6. 15.Tel,Dd7? I betragtning af Kasparovs svar ser dette forkert ud, men sort har det ikke let. 16.Lh3!,Kh8 Der truede Sh6+. 17.Se4!,Lxb2 18.Sg5 Nu truer 19.Dh5,h6 20.Sxh6 med mat. 18.-,Dc6 19.Se7,Df6 20.Sxh7,Dd4 21.Dh5,g6 22.Dh4,Lxa1 23.Sf6+,opgivet. På 23.-,Kg7 følger 24.Dh6+ med mat.

Kasparov - Speelman, England

1.d4,Sf6 2.c4,e6 3.Sf3,b6 4.g3 Dronningindisk igen! 4.-,La6 5.Sbd2,Lb4 6.Db3,Sc6 7.d5,Lxd2+ 8.Lxd2,Se7 9.Lc3,Sf5 10.Sd2,Sd6 11.f3,0-0 12.e4,exd5 13.cxd5,Lxf1 14.Txf1,a5? Dette må bero på en

overseelse. Se hvids 18. træk. 15.e5,a4 16.Dc2,De8 17.Kf2,Sxd5

Her må sort have sat sin lid til 18.exd6,De3+ 19.Kg2,De2+ fulgt af Se3 og vinder; men Kasparov har set længere. 18.Dd3! Spiller sort nu Sxc3 følger 19.exd6! og springeren er fanget. Resten gengiver vi uden kommentarer. Det er teknik. 18.-,De6 19.exd6,c6 20.Dd4, Dh6 21.h4,f5 22.f4,Tf6 23.Tael,b5 24.Sf3,Txd6 25.Dc5,Tf8 26.Te2,Te6 27.Txe6,Dxe6 28.Tel,Dh6 29.Ld4, Dg6 30.a3,Ta8 31.h5,Dxh5 32.Dd6, Df7 33.Sg5,Dh5 34.Dxd7,Dh2+ 35.Kf3,Dh5+ 36.Kg2,Sxf4+ 37.Kg1,opg.

Kommentarer efter ringe evne af
Eric Bentzen.

PARAGRAFFERNE

Når man læser FIDE's regler for turneringsskak, må man undre sig over, hvor uhensigtsmæssige visse paragraffer er, når man tager i betragtning, at vore hjemlige turneringer afvikles under temmelig "provinsielle" rammer.

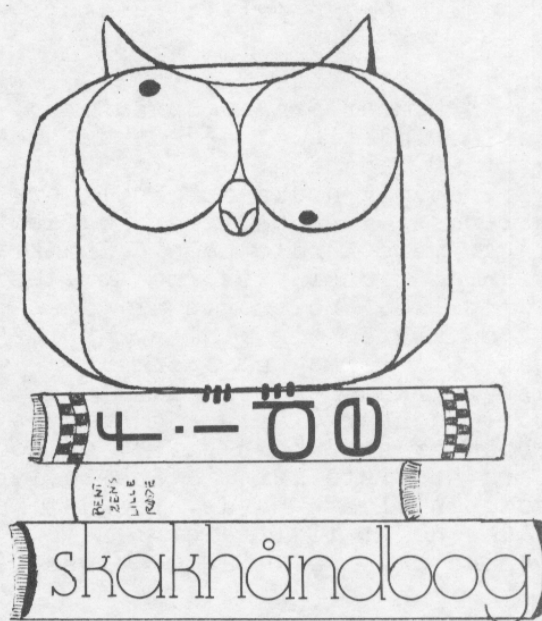
FIDE's regler er nemlig designet til internationale turneringer og forudsætter faktisk, at der står en turneringsleder ved hvert bræt, der kan skride ind i samme øjeblik, der opstår uregelmæssigheder. Den standard kan vore hjemlige arrangementer jo slet ikke leve op til, og mange tvister eller tvivlsspørgsmål opstår af samme grund.

Tag nu som eksempel hvad jeg sidst skrev om remis ved trækgentagelse. Jeg omtalte en ny regel, som indebærer, at uret skal standses, når en spiller kræver remis ved trækgentagelse. Nu er der imidlertid kommet en ny udgave af Skakhåndbogen, hvor samme regel er blevet forfremmet fra fortolkning til paragraf. Samtidig har den fået ny ordlyd, så det nu entydigt fremgår, at uret skal standses af turneringslederen. Proceduren er præcis, som når uret skal standses, fordi der skal rekonstrueres, og ingen af spillerne har noteret. Reglerne forudsætter en flaskeånd som turneringsleder.

Det er ikke en rigtig dansk turnering, hvis ikke man mindst én gang skal ud at løbe efter turneringslederen. Så efterlever man paragraffen om remis ved trækgentagelse, risikerer man at tabe på tid, idet der kan gå kostbare minutter tabt, inden man med vold har fanget turneringslederen og sat ham ind i sagen. Viser det sig, at remiskravet er korrekt, er det underordnet, om vingen falder - blot kravet er fremført inden; men viser det sig, at man har uret, at der ikke er remis ved trækgentagelse, skal klokken stilles 5 minutter frem, og da kan det være udslagsgivende, at man løb rundt, mens uret tikkede. OK, sagen er sat på spidsen, men det sker immervæk ofte, at man i gensidig tidnød laver trækgentagelser for at vinde tid, og da

havner du let i den prekære situation som her er beskrevet. Afhængigt af omstændighederne tror jeg derfor ikke, at jeg ville nære større betænkeligheder ved selv at standse uret, hvis jeg med 6-7 minutter tilbage kræver remis ved trækgentagelse. Det samme gør sig for så vidt gældende m.h.t. rekonstruktion. Men det er selvfølgelig også et spørgsmål om situationsfornemmelse - visse modstandere kunne få et hysterisk anfald over en sådan ukorrekt optræden, og man skal jo ikke udsætte sit helbred for fare på grund af et skakparti.

EB

CHESS GRAPHS

Et nyt og nyttigt værktøj ved analyse og kommentering

af Lars Persson

I det amerikanske skakforbunds blad "Chess Life" (feb. 1980) så jeg en interessant artikel om en ny måde at "kommentere" partier på.

Det nye ved metoden består i, at man med ét blik på en kurve, en såkaldt "graf", kan se, hvilken af parterne, der har stået hvormeget bedre end den anden hvornår i partiet.

Man får altså besvaret 4 spørgsmål:

1. Hvem står bedst?
2. Hvor meget "bedst"?
3. Hvornår?
4. Hvordan partiet endte?

Hvem fandt på det?

Ideen kommer fra to ophavsmænd, der oprindeligt arbejdede uafhængigt af hinanden: Jeffrey Kastner, en mig ubekendt amerikansk skribent og skakspiller, og den langt mere kendte Leonid Shamkovich, en russisk stormester, der kom til USA for nogle år siden og nu klarer sig fint som "prof" både spiller og skribent.

Jeffrey Kastner henvendte sig til Burt Hochberg, der dengang var redaktør af "Chess Life", og Hochberg henviste ham til Shamkovich, som han vidste havde arbejdet med sådan noget tidligere.

Kastner gik så i lag med russeren,

der kunne vise ham artikler fra maj og juni-numrene 1972 af det russiske skakblad "Schachmaty v SSSR". Shamkovich var altså den første med ideen, men den slog ikke rigtig an i Sovjet, hvor man, efter hvad Shamkovich sagde, ikke bryder sig så meget om den slags kurver.

Fleksibelt system

En af fordelene ved systemet er, at det er fleksibelt - det kan varieres efter behov.

Den allersimpleste graf er den, som uden særlige nuancer kun angiver, hvornår sort eller hvid stod bedst, eller stillingen var lige.

Denne graf kræver kun tre horisontale linier:

hvid		1-0
	5 10 15 20 25	
sort		

graf I, den simpleste

Denne primitive graf fortæller, at hvid fik en fordel i åbningen, at sort udlignede omkring 15.træk, fik fordel og holdt den, indtil hvid i 21.træk pludselig får fordel (sort har altså sikkert gjort en grov fejl) og holder den, indtil sort opgiver før det 25.træk.

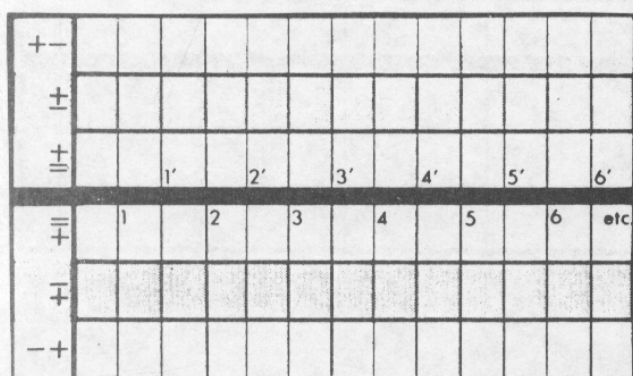
En mere nuanceret graf

Hvis man nu vil have lidt mere nu-

ancerede oplysninger end bare de fire ovenfor nævnte, er det imidlertid naturligt at tage udgangspunkt i de almindeligt kendte og anerkendte "Informator"-tegn:

1. $+$ - Hvid har afgørende fordel (dvs. gevinsten er klar)
2. $\pm$ Hvid har fordel (dvs. gevinsten er sandsynlig)
3. $\approx$ Hvid har lille fordel (dvs. ikke ligefrem gevinst, men bedre stilling)
4. $=$ Stillingen er lige
5. $\mp$ Sort har lille fordel
6. $\bar{+}$ Sort har fordel
7. $-$ $+$ Sort har afgørende fordel.

Hvis man yderligere markerer stillingen efter hvert "halvtræk", kan man opnå en meget præcis vurdering, ved f.eks. i det flg. skema at angive, om den "afgørende fordel" er stor eller lille ved at sætte et mærke nærmere eller fjernere fra midteraksen:

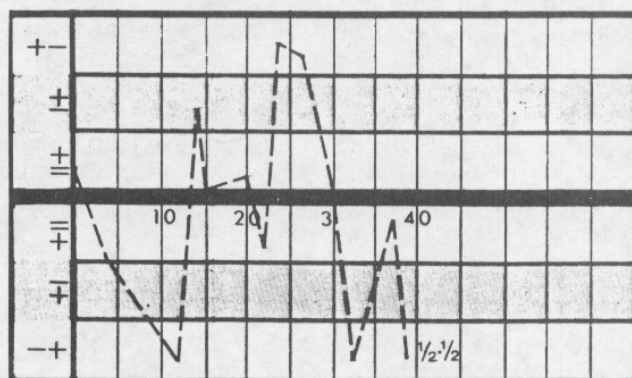

graf II, den mest nuance-rede med "Informator-tegn"

Standard-grafen

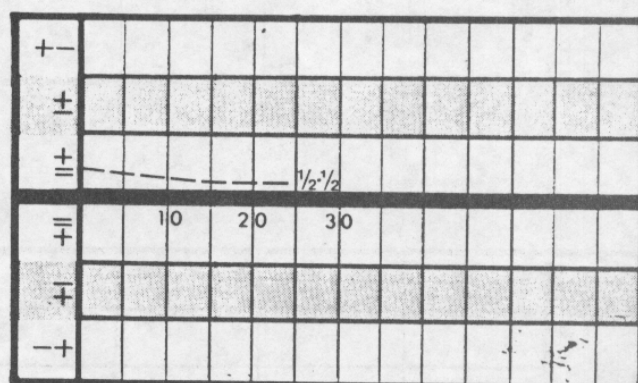
Man må dog ikke glemme, at formålet med at benytte grafer skulle være, at man fik et hurtigt overblik over partiforløbet, så grafen bør altså ikke være så detaljeret, at det tager for lang tid og stor koncentration at aflæse den. Der er således ingen grund til at lade grafen dække hvert halve træk; det vil normalt være

med markering for hvert hele træk, og for at gøre den hurtigere aflæselig, kan man nøjes med kraftig markering for hvert femte træk. F.eks:

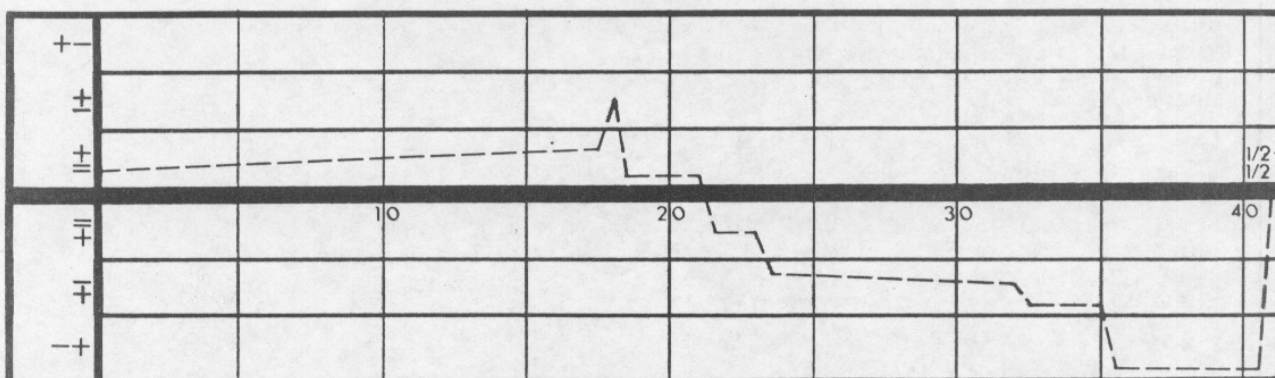
graf III, en brugbar standard

Denne graf meddeler hurtigt læseren, at det var et "voldsomt" parti med store udsving; både sort og hvid har haft afgørende fordel undervejs, og partiet endte remis på et tidspunkt, hvor sort havde afgørende fordel, dvs. faktisk stod til gevinst - men man kan også se, at det sluttede lige før det 40. træk, så sort har måske været i tidnød og forsigtigt taget remis. Eller også har det været en begynder, der ikke vidste, hvor godt han stod. Som et eksempel på et mere jævnt parti, måske mere korrekt spillet, kan anføres følgende, hvor man i udgangsstillingen lader hvid have en lille fordel, nemlig den, at han skal trække først:

graf IV, standardgrafen afbilder et jævnt partiforløb

Den jævne kurve antyder, at begge parter spillede præcist uden at tage chancer - det ligner en stormesterremis. Det betyder naturligvis ikke, at partiet derfor har været kedeligt, men kun, at ingen af parterne havde

Graf VII afbilder partiet Kochnoi-Karpov, gengivet nedenfor.

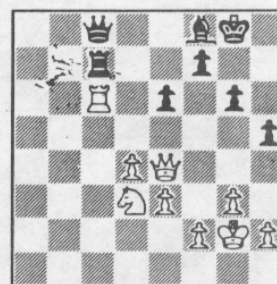
Korchnoi-Karpov, 1978
(7.matchparti, Baguio City)

1.d4,Sf6 2.c4,e6 3.Sc3,Lb4 4.e3,
o-o 5.Ld3,c5 6.d5,b5 7.dxe6,fxe6
8.cxb5,Lb7 9.Sf3,d5 10.o-o,Sbd7
11.Se2,De8 12.Sg3,e5 13.Lf5,g6
14.Lh3,a5 15.Sg5,axb5 16.Se6,c4
17.Ld2,Lc5 18.Sc7,De7 19.Sxa8,
Txa8 20.a3,Sb6 21.Dc2,Lc8 22.
Lxc8, Txc8 23.La5,Sbd7 24.Dd2,
Ld6 25.Lb4,Sc5 26.Lxc5,Lxc5 27.
Kh1,Dd6 28.Tad1,Kh8 29.Dc2,De6
30.Se2,Dc6 31.h3,Te8 32.b4,Lb6
33.Db2,Kg8 34.Tfel,Kf7 35.Dc2,
d4 36.Sg3,Td8 37.exd4,exd4 38.
Dd2,d3 39.Dh6,c3 40.Se4,Sxe4
41.Dxh7,Kf8 42.Dh8 (det hemme-
lige træk) remis.

Fordele og ulemper for
kommentatoren

Det er vanskeligt at påpege sær-
lige fordele for kommentatoren
ved brug af grafer, for den kræ-
ver en ekstra indsats, som han
måske ikke ønsker at levere.
For det første har han besværet
med for hvert træk at plote sin
bedømmelse af stillingen ind på
grafen og til slut at trække en
linie gennem alle punkterne.
For det andet tvinges han til at
være præcis i sin bedømmelse.
Hvor tit har man ikke hos for-
skellige kommentatorer læst ven-
dinger som: Heromkring gør hvid
en fejl. Den slags tillader
grafen ikke så gerne; det kan dog
lade sig gøre, men hvis kommentato-
ren stiller større krav til sig
selv, vil han jo gerne selv gøre
sin bedømmelse nøjagtig, og netop
her kommer en fordel ind i bille-

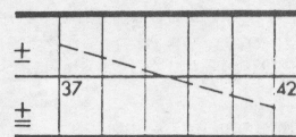
det, som det følgende vil vise.
Shamkovich analyserede følgende
stilling fra VM-matchen, Capa-
blanca-Aljechin, Buenos Aires
1927:

Hvid, der skal trække, har stor
fordel: han har en sund merbon-
de og officererne står aktivt;
den hvide S og D har et betyde-
lig bedre samarbejde end den
sorte L og D.

Partiet fortsatte: 38.Txc7,Dxc7
39.Se5,Lg7 40.Da8,Kh7 41.Sf3,
Lf6 42.Da6,Kg7 og hvid kunne
ikke se frem til mere end remis.
Shamkovich undrede sig over,
at ingen kommentatorer -end ik-
ke Capablanca selv- havde gjort
rede for, hvordan hvids fordel
var gledet ham af hænde.

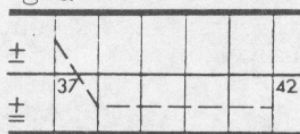
På grundlag af Capa's noter
konstruerede Shamkovich en graf
af det kritiske forløb, som han
så at sige "forstørrede op":

Da bemærkede han, at liniens
fald mellem de to kritiske

punkter var lovlig jævn. (Man kan næsten høre ekkoet: Heromkring gør hvid en fejl). Han drog den slutning, at grafen for at blive præcis og logisk måtte have endnu et kritisk punkt, så linien fik et knæk.

Efter nogen analyse fandt han 38. Tb6! med ideen 39.Se5 og 40.Sxg6, fxc6 41.osv., altså f.eks.: 38. Tb6!, Lg7 39.Sf4, Te7 40.h4, Dc7 41. Dbl, Te8 42.Sxg6, fxc6 43.Dxg6, Dxb6 44.Dxe8, Lf8 45.Dxh5 og hvid har fire bønder for officeren og gode gevinstchancer. Fejlen var altså 38.Txc7?, hvilket gav denne graf:

Den fordel, grafen byder kommentatoren, består altså i, at kommentatoren vil føle sig foranlediget til at gøre den så præcis som mulig, hvorved han tvinges til at analysere dybere og således formentlig bliver en bedre spiller. Dette er i og for sig en opfordring til alle om at forsøge at "grafere" egne partier så omhyggeligt, de nu kan.

Man skal nemlig besvare det helt afgørende spørgsmål "hvem har fordel?", som igen afføder andre, f.eks. "Hvornår kom jeg til at stå til tab?", "Var der noget bedre?", "Er jeg bedst i åbningen, midt- eller slutspillet?"

Fordele (og ulemper) for læseren

Læseren kan kun have fordele af sådan en graf. Man må jo huske, at den ikke skal træde i stedet for, men snarere supplere almindelige kommentarer. -Det er for meget forlangt, at den også skal kunne give varianter!

Læseren får besvaret spørgsmål som "Står hvid stadig til gevinst selv om han gjorde den fejl?" (hvilket man faktisk ofte er i tvivl om, når man læser almindelige kommentarer) eller "giver springerofret sort gevinststilling?" -blot ved at se på grafen.

Som en ensom ulempe kunne man nævne, at en læser må sætte sig ind i Informator-koden, men de 7 (egentlig kun 6) tegn skulle være til

at klare for en skakspiller.

Min vurdering

Som kommentator, spiller og læser kan jeg stå inde for de ovenfor nævnte fordele og ulemper.

Ved DM i Aalborg for nogle år siden var jeg redaktør af "Daily Bulletin", den daglige udkommende avis. Mod forventning viste det sig meget vanskeligt at få spillerne til at kommentere de færdigspillede partier.

Hvis jeg dengang havde kunnet præsentere spillerne for udfyldte grafskemaer, ville det nok have været nemmere.

Jeg kunne f.eks. have sagt: "Gider du ikke lige sætte nogle udråbs- og spørgsmålstegn på partilisten og nogle prikker på dette her skema?"

Når spilleren så først var kommet i gang med det, der så så let ud, ville han jo ikke være bekendt at opgive midt i det hele.

Jeg kunne tilmed have forelagt begge modstanderne sådan et skema. På den måde ville de sikkert mange ikke særlig kyndige læsere, der modtog bulletinen, have fået begge spilleres vurdering af partiforløbet i en overskuelig form. I stedet måtte jeg gribe til det velkendte alternativ, som tidspresset krævede, nemlig ukommenterede partier.

Selvfølgelig ville de sædvanligvis ret snedige landsholdsspillere snart se fidusen, men en grafering af et parti kræver som antydning ingen variantangivelser, så den tjeneste, de stærke yder de mindre stærke spillere, ville ikke være så krævende som en almindelig kommentering.

Naturligvis kan intet erstatte en udførlig kommentering af et parti. For den rutinerede spiller bør Informator-koden dog være så velkendt, at en graf er overflødig, hvis kommentatoren har brugt koden flittigt. Men for den spiller, der vil studere egne og andres partier grundigt, for den journalist eller kommentator, der skal arbejde hurtigt, for den redaktør, der skal have stoffet ud i en fart, er grafen et nyttigt værktøj.

rundt omkring

af Lars Persson

På FIDE-kongressen, der som bekendt afholdes samtidig med olympiaden, denne gang på Malta, blev der vedtaget forskellige nye bestemmelser, som det nok er værd at høre nærmere om.

Vi snupper et udvalg i tilfældig rækkefølge:

En spiller, der vinder en turnering, kan ikke miste rating!

Tidligere har det jo været sådan, at en enkelt stormester i et ellers ret jævnt felt har været tvunget til at spille på gevinst i hvert eneste parti, hvis han ikke ville sætte nogen af sine dyrebare ratingpoints til.

Bent Larsen var én af de første til for nogle år siden at fremhæve det urimelige i dette forhold. Det måtte jo da være nok at vinde turneringen, mente han.

Der har dog ikke været talt ret meget om dette problem i de sidste 5-6 år, så det synes som om stormestrene havde affundet sig med, at sådan var betingelserne altså. Men nu har man altså rettet på denne "urimelighed", selv om der ikke syntes at have været nogen direkte anledning til det - ingen uheldige episoder, ingen klager. For mig at se er det ikke en forbedring for andre end de professionelle stormestre, der nu kan tillade sig at vinde et solidt forspring i turneringens første del og så slappe af og sejle i mål på nemme remiser.

Dette kan få den uheldige følge, at arrangører, der forsøger at stable en regelmæssig, årlig turnering på benene - som i sin tid esbjergenserne med deres nu fint etablerede Vesterhavs-turnering - ikke kan tilvejebringe den spænding og publikumsinteresse, de satser på.

Der er jo ikke så meget grin ved en turnering, der er afgjort 4 runder, før den er forbi - og slet ikke, hvis feltets stærkes-

ikke behøver rulle sig ud. Men det er jo netop vilkårene for mange arrangører, der skal starte i det små, at de har råd til at invitere et stort "navn" til at sætte kulør på turneringen. Man kan nu kun håbe, at stormestrene vil være indstillede på alligevel at yde "noget for pengene", optræde lidt hjælpsomt over for arrangørerne og kaste sig energisk over alle modstandere - også i sidste runde.

En del FIDE-arrangementer blev også fastlagt - i hvert fald geografisk. Endelige datoer foreligger endnu ikke.

Junior-VM kommer sikkert til at finde sted i Mexico i år, og i 1982 kommer det til Danmark! Kadet-VM (fra nu af kun for de under 16-årige, ikke 17-årige som før) spilles i Argentina i år.

Studenter-VM spilles i Østrig. OL er ikke ganske fastlagt, for der er foretaget ændringer i det oprindelige tilbud fra Luzern i Schweiz, idet arrangørerne ikke ville tilbyde gratis ophold for spillerne alligevel.

Derfor er der atter åbnet for tilbud, men fristen er 15.marts, så spillestedet må snart kendes. Hvad titelræset angår, besluttedes det, at fra i år skal halvdelen af alle deltagere i en turnering have en titel, hvis resultaterne skulle indgå i en titelnorm.

Man er dog klar over, at antallet af FM-titelholdere endnu ikke er stort nok, til at kravet kan opretholdes, så indtil januar -83 er det alligevel nok med enten halvdelen titelholdere eller spillere med mindst 2300 i rating.

FIDE har også sikret sig en ekstra indtægtskilde, idet de enkelte medlemsforbund for fremtiden skal betale 10 schweizer-

francs om året for hver spiller, det har på listen - dog maximum 2000 Sch.F. per forbund.

For fremtiden vil der iøvrigt udkomme to ratinglister fra FIDE i stedet for kun én om året.

Desuden skal hvert forbund betale en engangsafgift for hver ny titelholder: stormester 250, international mester 150, FIDE-mester 100, international dommer 150 Sch.F. Indtil videre er der ikke fastsat nogen afgift for kvindelige titelvindere.

Det er jo klart, at FIDE ikke kan løbe rundt økonomisk uden de normale medlemsbidrag fra forbundene, og når alt andet også bliver dyrere, kan man godt forstå, at FIDEs udgifter bliver større. Det ser også ud til, at man har fundet en rimelig ordning, hvorefter det bliver de største forbund, der kommer til at spytte mest i bøs-sen, da det jo formentlig er dem, der får flest titelholdere og flest spillere på ratinglisterne.

Endelig besluttede FIDE, at fra i år er det algebraiske notations-system (det læseren kender fra Skakbladet, EN PASSANT og alle danske bøger og aviser) det eneste brugbare i turneringer. Noterings-pligten kræver altså også at spillerne bruger kun det på deres par-tiliste.

Det skaber ikke problemer for andre end englændere og amerikanere, der fra barnsben har været vænnet til at bruge det "deskriptive" system, som man i de seneste år har kunnet finde side om side med det algebraiske i engelsksprogede tids-skrifter. Især amerikanerne har gjort meget for at vænne deres læsere til den "nye" algebraiske notation og de sidste par år har der været ført en heftig debat for og imod de to systemer, men nu har FIDE skåret igennem og fældet dommen: kun algebraisk notation. Nok om FIDE-bestemmelserne.

Under Olympiaden på Malta foregik der forskelligt, som endnu ikke er kommet alle for øre.

Det drejer sig først og fremmest om den sovjetiske stormester Boris Gulko og hans kone, der også er skakspiller.

De havde i begyndelsen af 1980 an-

søgt myndighederne om udrejsetil-ladelse, hvilket omgående havde medført, at de ikke fik lov til at deltage i nogen turneringer og mistede deres jobs.

Da der ved olympiaden var gået 18 måneder, uden at de havde hørt noget som helst fra myndigheder-ne, sendte de et åbent brev til alle de olympiske skakspillere. Det var en appel om at nægte at spille mod sovjetiske spillere, før ægteparret havde fået lov til at forlade Sovjet.

Ved en pressekonference på Malta hævdede Sevastianov, formanden for det russiske skakforbund, at ægteparret selv havde forladt den klub, de hidtil havde spillet i. De kunne blot anmode om genoptagelse og spilletilladelse, hvilket så ville blive taget op til overvejelse. Desuden havde skakforbundet overhovedet ingen forbindelse med emigrationsmyndighederne.

Dette stemmer ikke med den opfat-telse man får gennem talrige lignende affærer, men man kan vel næppe gøre andet end at ønske ægteparret held og lykke.

Nordres hold måtte efter den over-raskende sejr over holænderne se sig slået i 2.runde af Europa Cup-en af det stærke Partizan fra Ju-goslavien. Efter 5-1 i første og 3 1/2 - 2 1/2 i anden blev slutresul-tatet 8 1/2 - 3 1/2 til Partizan. Den eneste danske sejr gik til Poul-Erik Nielsen over IM Joksic.

Jeg var for nylig hos urmageren for at hente et af klubbens ure, som jeg havde indleveret til reparation. Jeg spø'r - som man jo nu gør - hvad uret havde fejlet, og stor var min forbløffelse, da manden i den hvide kittel sagde: "Der er såmænd det i vejen, at det går for lidt." Hvorpå han kastede sig ud i en teknisk forklaring, som jeg skal vare mig for at gengive; men det var noget med, at olien stivner med tiden, og hvis uret ikke går regelmæs-sigt, ja så holder det altså op med at gå.

Det korte af det lange er: når I er færdige med at spille og når I pakker sammen så lad uret gå.

Materialforvalteren.